

statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה
 מקרא-key:

נדדה-שמאי	מאן דאמר	ב	ג	ד	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואם ראתה ראשונה וכו'.	רב הונא:									
קפצה וראתה, קפצה וראתה, קפצה וראתה - קבעה לה וסת.	למאי?									
אילימא לימים	הא כל יומא דלא קפיץ לא חזאי									
אלא לקפיצות	כל שתקבענה מחמת אונס - אפילו כמה פעמים לא קבעה וסת									
מאי לאו - לא קבעה וסת כלל	לא - לא קבעה וסת לימים לחודייהו ולקפיצות לחודייהו, אבל קבעה לה וסת לימים ולקפיצות.									
לימים לחודייהו פשיטא	רב אשי:									
כגון דקפיץ בחד בשבת וחזאי, וקפיץ בחד בשבת וחזאי, ובשבת קפצה ולא חזאי, ולחד בשבת חזאי בלא קפיצה מהו דתימא: איגלאי מילתא למפרע דיומא הוא דקגרים ולא קפיצה, קמ"ל דקפיצה נמי דאתמול גרמא, והאי דלא חזאי - משום דאכתי לא מטא זמן קפיצה.	לישנא אחרינא, א"ר הונא:									
היכי דמי?	רב אשי:									
דקפיץ בחד בשבת וחזאי, וקפיץ בחד בשבת וחזאי, ולחד בשבת חזאי בלא קפיצה - דהתם איגלאי מילתא דיומא הוא דקא גרים.	אע"פ שאמרו דיה שעתה - צריכה להיות בודקת, חוץ מן הנדה והיושבת על דם טוהר.									
ומשמשת בעדים - חוץ מיושבת על דם טוהר, ובתולה שדמיה טהורים.	ופעמים צריכה להיות בודקת - שחרית ובין השמשות, ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה.									
יתירות עליהן כהנות - בשעה שהן אוכלות בתרומה	רבי יהודה:									
אף בשעת עברתן מלאכול בתרומה.	חוץ מן הנדה									
דבתוך ימי נדתה לא בעי בדיקה.	אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה, ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה - שפיר									
הניחא לרבי שמעון בן לקיש, דאמר:	אשה קובעת לה וסת בתוך ימי נדתה									
אלא לרבי יוחנן, דאמר:	תבדוק, דילמא קבעה לה וסת									
כי אמינא אנא - היכא דחזיתיה ממעין סתום, אבל חזיתיה ממעין פתוח - לא אמרי.	אמר לך רבי יוחנן:									
והיושבת על דם טוהר.	קס"ד: מבקשת לישב על דם טוהר									
מעין אחד הוא, התורה טמאתו והתורה טהרתו	הניחא לרב, דאמר:									

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story		statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof	
מקרא-key:			
נדה-שמאי	מאן דאמר		
מימרא	מאן דאמר		
שפיר			⚡
שני מעינות הם	אלא ללוי, דאמר:	◆	⚡
תבדוק, דילמא אחי לא פסק ההוא מעין טמא			⚡
הא מני - בית שמאי היא	אמר לך לוי:		!
מעין אחד הוא	דאמרי: [בית שמאי]	■	!
וסתם לך תנא כב"ש?			⚡
סתם ואחר כך מחלוקת הוא, וכל סתם ואח"כ מחלוקת - אין הלכה כסתם.			!
ואבע"א: מי קתני מבקשת לישב? יושבת קתני.			!
אי יושבת - מאי למימרא?			⚡
מהו דתימא: תיבדוק, דדילמא קבעה לה וסת - קמ"ל דמעין טהור למעין טמא לא קבעה.			!
הניחא ללוי, דאמר שני מעינות הם, אלא לרב דאמר מעין אחד הוא - תבדוק, דילמא קבעה לה וסת			⚡
אפילו הכי - מימי טהרה לימי טומאה - לא קבעה.			!
ומשמשת בעדים וכו':			■
תנינן לה ארבע לילות	תנן התם: [בית שמאי]	◆	■
עד שתחיה המכה.	בית הלל:	◆	■
לא שנו אלא שלא פסקה מחמת תשמיש, וראתה שלא מחמת תשמיש אבל פסקה מחמת תשמיש וראתה - טמאה. עבר לילה אחת בלא תשמיש וראתה - טמאה. נשתנו מראה דמים שלה - טמאה.	רב גידל אמר שמואל:		■
ובתולה שדמיה טהורים	מתיב רבי יונה:		⚡
אמאי? תשמע בעדים, דדילמא נשתנו מראה דמים שלה			⚡
אימא רישא	רבא:		⚡
חוץ מן הנדה והיושבת על דם טהור	[רישא]	■	⚡
הוא דלא בעיא בדיקה, אבל בתולה שדמיה טהורין - בעיא בדיקה			⚡
אלא קשיין אהוד?			⚡
כאן - ששמשה, דאימא שמש עכרון, כאן - שלא שמשה.			!
בד"א - שלא פסקה מחמת תשמיש וראתה שלא מחמת תשמיש, אבל פסקה מחמת תשמיש וראתה - טמאה, עבר לילה אחת בלא תשמיש וראתה - טמאה. נשתנו מראה דמים שלה - טמאה.	תניא נמי הכי:	■	
פעמים היא צריכה וכו'.			■
לא שנו אלא לטהרות, אבל לבעלה - מותרת.	רב יהודה אמר שמואל:		■
פשיטא, שחרית תנן			⚡
אלא, אי אתמר - אסיפא אתמר			■
ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה	[סיפא]		■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-שמאי	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
לא שנו אלא באשה עסוקה בטהרות, דמגו דבעיא בדיקה לטהרות - בעיא נמי בדיקה לבעלה, אבל אינה עסוקה בטהרות - לא בעיא בדיקה.	רב יהודה אמר שמואל:									◊
מאי קמ"ל?										⚡
כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן	תנינא:									◊
אי ממתני' - הוה אמינא: הני מילי - באשה שיש לה וסת. אבל אשה שאין לה וסת - בעיא בדיקה.										!
והא מתני' באשה שיש לה וסת עסקינן										⚡
מתני' - בין שיש לה וסת בין אין לה וסת, והא קמ"ל: דאע"ג דיש לה וסת, מגו דבעיא בדיקה לטהרות - בעיא נמי בדיקה לבעלה.										!
והא אמרה שמואל חדא זימנא										⚡
אשה שאין לה וסת - אסורה לשמש עד שתבדוק.	דאמרו רב דאמר רב אבא בר ירמיה אמר									⚡
ואוקימנא בעסוקה בטהרות										⚡
חדא מכלל חברתה אתמר.										!
בד"א - לטהרות, אבל לבעלה - מותרת.	תניא נמי הכי:									■
בד"א - שהניחה בחזקת טהרה, אבל הניחה בחזקת טמאה - לעולם היא בטומאתה, עד שתאמר לו טהורה אני.										■
אשה מהו שתבדוק עצמה לבעלה?	בעא מיניה רבי זורא מרב יהודה:									⤴
לא תבדוק.	אמר ליה: [רב יהודה]									!
ותבדוק, ומה בכך?										⚡
אם כן - לבו נוקפו ופורש.										!
אשה מהו שתבדוק עצמה כשיעור וסת, כדי לחייב בעלה חטאת?	בעא מיניה רבי אבא מרב הונא:									⤴
מי משכחת לה לבדיקה כשיעור וסת?	א"ל: [רב הונא]									⚡
איזהו שיעור וסת - משל לשמש ועד שעומדים בצד המשקוף, ביציאות השמש - נכנס עד	והתניא:									⚡
הוי: וסת שאמרו - לקנוח ולא לבדיקה.										⚡
אלא: מהו שתקנח?										⤴
אשה מהו שתבדוק עצמה, כדי לחייב בעלה אשם תלוי?	איכא דאמרי, הכי בעא מיניה: [רבי אבא מרב הונא]									⤴
לא תבדוק.	א"ל: [רב הונא]									!
ותבדוק, ומה בכך?										⚡
א"כ - לבו נוקפו ופורש.										!
ובשעה שהיא עוברת וכו'.										■
וזהו עדן של צנועות.	רבי אמי אמר רבי ינאי:									◊
תנא תני צריכות ואת תני צנועות	רבי אבא בר ממל לר' אמי:									⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>■ מקרא-key:</p>	

נדה-שמאי	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאני אומר כל המקיים דברי חכמים נקרא צנוע.	אמר ליה: [רבי אמר]										!
ושאינו מקיים דברי חכמים, צנוע הוא דלא מקרי, הא רשע לא מקרי?	רבא:										⚡
צנועות, עד שבדקו בו עצמן לפני תשמיש זה - אין בודקות בו לפני תשמיש אחר ושאין צנועות - בודקות ולא איכפת להן.	אלא אמר רבא:										■
אשה שאין לה וסת - אסורה לשמש עד שתבדוק.	גופא, אמר רבי זירא אמר רבי אבא בר ירמיה אמר שמואל:										■
אין לה וסת - בעיא בדיקה, יש לה וסת - לא בעיא בדיקה?	רבי זירא לרבי אבא בר ירמיה:										⚡
יש לה וסת, ערה - בעיא בדיקה, ישנה - לא בעיא בדיקה. אין לה וסת בין ערה בין ישנה - בעיא בדיקה.	א"ל: [רבי אבא בר ירמיה]										!
ולימא ליה: יש לה וסת, לטהרות - בעיא בדיקה, לבעלה - לא בעיא בדיקה, אין לה וסת - אפילו לבעלה נמי בעיא בדיקה ומדלא א"ל הכי, ש"מ קסבר שמואל: כל לבעלה - לא בעיא בדיקה.	רבא:										■
חמירין ופועלין והבאין מבית האבל ומבית המשתה - נשיהם להם בחזקת טהרה, ובאין ושוהין עמהם בין ישנות בין ערות. בד"א - שהניחן בחזקת טהרה, אבל הניחן בחזקת טומאה - לעולם היא טמאה, עד שתאמר לו טהורה אני.	ת"ר:										■
והא, שמואל במאי מוקי לה? אי בשיש לה וסת - קשיא ערה ואי בשאין לה וסת - קשיא בין ערה בין ישנה לעולם בשיש לה וסת, וכיון שתבעה - אין לך בדיקה גדולה מזו.											⚡
מהו למעבד כי האי מתניתא?	רב פפא לרבא:										^
סודני, לא, דמגניא באפיה.	א"ל: [רבא]										!
שאלתינהו לאנשי ביתיה דרב פפא ודרב הונא בריה דרב יהושע, כי אתו רבנן מבי רב מצרכי לכו בדיקה? ואמרו לי: לא.	רב כהנא:										○
ולישילינהו לדידהן											⚡
דילמא אינהו קא מחמירי אנפשייהו.											!
אשה שאין לה וסת - אסורה לשמש ואין לה לא כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות, ויוציא ולא מחזיר עולמית - דברי ר"מ.	ת"ר: [רבי מאיר]										◆
משמשת בשני עדים, הן עותה הן תקנוה.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:										◆
אוי לו לבעלה.	משום אבא חנן אמרו:										■
אסורה לשמש - דילמא מקלקלת ליה											■
ואין לה כתובה - כיון דלא חזיא לביאה											■
לית לה כתובה ולא פירות ולא מזונות ולא בלאות - תנאי כתובה ככתובה דמו											■
ויוציא ולא יחזיר עולמית											■
פשיטא											⚡
לא צריכא - הדרה ואתקנה, מהו דתימא ליהדרה, קמ"ל - דזימנין דאזלא ומנסבא ומתקנא, ואמר: אילו הייתי יודע שכך היה - אפילו הייתם נותנין לי מאה מנה לא הייתי מגרשה, ונמצא גט בטל ובניה ממזרין.											!
אוי לו לבעלה	משום אבא חנן אמרו:										■
לר"מ אמר ליה - דבעי לאגבוייה כתובתה.	איכא דאמרי:										■
לרבי חנינא בן אנטיגנוס קא"ל דמקלקלת ליה.	איכא דאמרי:										■

Talmud Navigator

◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:		■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
נדה-שמאי	מימרא	מאן דאמר													
	הלכה כר' חנינא בן אנטיגנוס.	רב יהודה אמר שמואל:													◊
	ובמאי?														^
	אי בעסקה בטהרות														!
	הא אמרה שמואל חדא זימנא														⚡
	ואי בשאינה עסקה בטהרות														!
	הא אמר כל לבעלה - לא בעיא בדיקה														⚡
	אשה שאין לה וסת - אסורה לשמש עד שתבדוק	דא"ר זורא א"ר אבא בר ירמיה אמר שמואל:													⚡
	ואוקימנא לה - בעסקה בטהרות														⚡
	מאן דמתני הא לא מתני הא.														!
	הדרן עלך שמאי אומר														◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

מקרא-key:

נדה-כל היד	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	מ
מימרא	מאן דאמר										
כל היד המרבה לבדוק, בנשים - משובחת, ובאנשים - תקצץ.											■
מ"ש נשים ומאי שנה אנשים?										ז	■
נשים לאו בנות הרגשה ניהו - משובחת, אנשים דבני הרגשה ניהו - תקצץ.										!	◊
אי הכי, מאי איריא מרבה? כי לא מרבה נמי?										ז	
כי קתני מרבה - אנשים										!	◊
בד"א - לענין שכבת זרע, אבל לענין זוב - אף הוא משובח כנשים. ואפי' לענין שכבת זרע, אם בא לבדוק בצרור או בהרס - בודק.	תנא:										■
ובמטלית לא?											ז
בודק עצמו במטלית ובכל דבר שרוצה	והתניא:										■
במטלית עבה	כדאמר אבוי:									■	!
הכא נמי - במטלית עבה.											!
והיכא איתמר דאבוי?										^	
היה אוכל בתרומה והרגיש שנודעזעו איבריו - אוזו באמתו ובלוע את התרומה.	אהא, דתנן:									■	!
אוזו?										ז	!
כל האוזו באמתו ומשתין כאילו מביא מכול לעולם	והתניא, רבי אליעזר:									■	!
במטלית עבה.	אבוי:									!	◆
אפילו תימא במטלית רכה, כיון דעקר עקר	רבא:									!	◆
חייש דלמא אתי לאוסופי	אבוי:									■	
לא חייש דלמא אתי לאוסופי.	ורבא:									■	
ולא?										ז	
הא למה זה דומה - לנותן אצבע בעין, שכל זמן שאצבע בעין - עין מדמעת וחזרת ומדמעת	והתניא:									ז	■
כל אחמומי והדר אחמומי, בשעתיה - לא שכיח.	ורבא:									!	
כל האוזו באמה ומשתין כאילו מביא מכול לעולם	גופא, רבי אליעזר:										■
והלא נצוצות נתזין על רגליו, ונראה ככרות שפכה, ונמצא מוציא לעז על בניו שהן ממזרים	אמרו לו רבי אליעזר:										ז
מוטב שיוציא לעז על בניו שהן ממזרים, ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום.	אמר להן: [רבי אליעזר]										!
אפשר, יעמוד אדם במקום גבוה וישתין, או ישתין בעפר תיחוח, ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום.	תניא אידך, אמר להן רבי אליעזר להכמיהם:										■
הי אמר להו ברישא?											^
אלימא קמייתא אמר להו ברישא											!
בת דאמר להו איסורא הדר אמר להו תקנתא?											ז
אלא: הא אמר להו ברישא, ואמרו ליה: אין לו מקום גבוה ועפר תיחוח מאי? אמר להן: מוטב שיוציא לעז על בניו ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום.											!

Talmud Navigator

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- מעשה-story- O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer! ראיה-proof- ■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכל כך למה?										ז	
מפני שמוציא שכבת זרע לבטלה										!	
כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה, שנאמר (בראשית ל"ח) וירע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אותו.	דא"ר יוחנן:									!	◇
כאילו שופך דמים שנאמר (ישעיהו נ"ז) הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שוחטי הילדים בנהלים תחת סעיפי הסלעים, אל תקרי שוחטי אלא סוחטי.	רבי יצחק ורבי אמי:									!	◇
כאילו עובד עבודת כוכבים, כתיב הכא תחת כל עץ רענן וכתיב התם (דברים יב) על ההרים הרמים ותחת כל עץ רענן.	רב אסי:									!	◇
רב יהודה ושמואל הוו קיימי אאיגרא דבי כנישתא דשף ויתיב בנהרדעא	[רב יהודה ושמואל]									○	◇
אמר ליה רב יהודה לשמואל: צריך אני להשתין										○	
א"ל: שינא, אחוה באמתך והשתן לחוץ.	[שמואל]									○	◇
היכי עביד הכי?										ז	
כל האוחז באמתו ומשתין כאילו מביא מכול לעולם	והתניא, רבי אליעזר:									ז	◇
עשאו כבולשת	אביי:									!	◇
בולשת שנכנס לעיר, בשעת שלום חביות פתוחות - אסורות, סתומות - מותרות, בשעת מלחמה - אלו ואלו מותרות, לפי שאין להן פנאי לנסך.	דתנן:									!	
אלמא: דכיון דבעיתי - לא אתי לנסוכי, הכא נמי - כיון דבעיתי לא אתי להרהורי.										!	
והכא מאי בעיתותא איכא?										^	
איבעית אימא: ביעתותא דליליא ודאיגרא										!	◇
ואיבעית אימא: ביעתותא דרביה										!	◇
ואב"א: ביעתותא דשכינה										!	◇
ואיבעית אימא: אימתא דמריה עליה										!	◇
דקרי שמואל עליה: אין זה ילוד אשה.										○	!
ואיבעית אימא: נשוי הוה										!	◇
אם היה נשוי - מותר.	דאמר רב נחמן:									!	
ואיבעית אימא: כי הא אורי ליה										!	◇
אבל מסייע בביצים מלמטה.	דתני אבא בריה דרבי בנימין בר חייא:									!	◇
ואיבעית אימא: כי הא אורי ליה										!	
גבול יש לו מעטרה ולמטה - מותר, מעטרה ולמעלה - אסור.	דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:									!	◇
המקשה עצמו לדעת יהא בנדו, ולימא אסור דקמגרי יצה"ר אנפשיה.	רב:									!	◇
נקרא עבריון, שכך אומנתו של יצר הרע, היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו לך עבוד עבודת כוכבים - והולך ועובד.	רבי אמי:									!	◇
כל המביא עצמו לידו הרהור אין מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה, כתיב הכא (בראשית ל"ח) וירע בעיני ה' וכתיב התם (תהלים ה') כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע.	איכא דאמרי, אמר רבי אמי:									!	◇
מאי דכתיב (ישעיהו א') ידיכם דמים מלאו - אלו המנאפים ביד.	ואמר ר' אלעזר:									!	◇

מקרא-key:	disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story O	מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer! ראיה-proof- ■	ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
נדה-כל היד	מאן דאמר	מימרא															
(שמות כ') לא תנאף - לא תהא בך ניאוף, בין ביד בין ברגל.	תנא דבי רבי ישמעאל:												■	◇			
הגרים והמשחקין בתינוקות מעכבין את המשיח.	ת"ר:												■	◇			
בשלמא גרים - כדר' חלבו													■				
קשין גרים לישראל כספחת.	דא"ר חלבו:												■	◇			
אלא משחקין בתנוקות מאי היא?													⚡				
אילמא משכב זכור													!				
בני סקילה ניהון													⚡				
אלא דרך אברים													!				
בני מבול ניהון													⚡				
אלא דנסיבי קטנות דלאו בנות אולודי ניהון													!	◇			
אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, שנאמר (ישעיהו נז) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי.	דא"ר יוסי:												■	!	◇		
באנשים תקצץ.														■	<		
דינא תנן, או לטותא תנן?	איבעיא להו:													^	◇		
דינא תנן - כי הא דרב הונא קץ ידא, או לטותא תנן?														^			
יד לאמה - תקצץ ידו על טבורו	ת"ש, דתניא, רבי טרפון:													■	!	◇	
והלא כריסו נבקעת	אמרו לו:													⚡	!		
מוטב תבקע כריסו ואל ירד לבאר שחת.	אמר להן: [רבי טרפון]													!	!	◇	
אי אמרת בשלמא דינא תנן - היינו דאמרי והלא כריסו נבקעת, אלא אי אמרת לטותא תנן - מאי, כריסו נבקעת?															!		
אלא מאי - דינא תנן? לא סגי דלאו על טבורו?															⚡		
כל המכניס ידו למטה מטבורו - תקצץ	אלא, ה"ק רבי טרפון:														■	◇	
ישב לו קוץ בכריסו לא יטלנו?	אמרו לו רבי טרפון:														⚡		
לא	אמר להן: [רבי טרפון]														!		
והלא כריסו נבקעת															⚡		
מוטב תבקע כריסו ולא ירד לבאר שחת.	אמר להן: [רבי טרפון]														!	◇	
החרשת והשוטה והסומא ושנטרפה דעתה, אם יש להם פקחות - מתקנות אותן והן אוכלות בתרומה.															■	מ	
חרשת, איהי תבדוק לגפשה															⚡	◇	
חרשת היתה בשכונתינו, לא היה שבדוקת לעצמה - אלא שחברותיה רואות ומראות לה	דתניא, אמר רבי:														■	⚡	
התם - במדברת ואינה שומעת, הכא - בשאינה מדברת ואינה שומעת															!	◇	
חרש שדברו חכמים בכל מקום אינו שומע ואינו מדבר.	כדתנן:														■	!	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

גדה-כל היד	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	מ
הסומא.												■
איהי תבדוק לנפשה ותיחזי לחברתה												⚡
סומא אינה משנה.	רבי יוסי ברבי חנינא:											⊖
ושנטרפה דעתה.												■
היינו שוטה												⚡
שנטרפה דעתה מחמת חולי.												⊖
כהן שוטה מטבילין אותו ומאכילין אותו תרומה לערב, ומשמרין אותו שלא יישן, ישן - טמא, לא ישן - טהור.	תנו רבנן:											⊖
עושין לו כיס של עור	רבי אליעזר ברבי צדוק:											⊖
כל שכן שמביא לידי חימום	אמרו לו:											⚡
לדבריהם שוטה אין לו תקנה	אמר להן: [רבי אליעזר ברבי צדוק]											⚡
לדברינן, ישן - טמא, לא ישן - טהור, לדבריהן - שמא יראה טפה כחרדל ותבלע בכיס	אמרו לו:											⊖
עושין לו כיס של מתכת.	תנא, משום רבי אלעזר אמרו:											⊖
ושל נחשת.	אביי:											⊖
רואין אותן גבעולין של אוזב כאילו הן של נחשת.	כדתניא, רבי יהודה:											■
שמע מינה - מכנסים אסורים.	רב פפא:											■
והכתיב (שמות כ"ח) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה												⚡
מכנסי כהנים למה הן דומין - כמין פמלניא של פרשים, למעלה - עד מתנים, למטה - עד ירכים, ויש להם שנצים, ואין להם לא בית הנקב ולא בית הערוה.	ההוא - כדתניא:											⊖
רוכבי גמלים אסורין לאכול בתרומה.	אביי:											⊖
רוכבי גמלים - כולם רשעים, הספנים - כולם צדיקים, החמרים - מהן רשעים מהן צדיקים.	תניא גמי הכי:											⊖
הא - דמכף, הא - דלא מכף	איכא דאמרי:											⊖
הא - דמטרטון, הא - דלא מטרטון.	ואיכא דאמרי:											⊖
לייט אמאן דגני אפרקיד.	ריב"ל:											⊖
איני												⚡
פרקדן לא יקרא קרית שמע	והאמר רב יוסף:											⊖
קרית שמע הוא דלא יקרא, הא מגנא - שפיר דמי												⚡
לענין מגנא - כי מצלי שפיר דמי, לענין ק"ש - כי מצלי אסור.												⊖
והא ר' יוחנן מצלי וקרי ק"ש	[רבי יוחנן]											⚡
שאני רבי יוחנן דבעל בשר היה.												!
דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים אחד לו ואחד לה והצנועות מתקנות שלישי לתקן את הבית												■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נמצא על שלו - טמאין וחייבין קרבן.											■
נמצא על שלה, אותיום - טמאין וחייבין בקרבן, נמצא על שלה לאחר זמן - טמאין מספק, ופטורין מן הקרבן.											■
איזהו אחר זמן כדי שתירד מן המטה ותדיח פניה											◊
ואח"כ מטמאה מעת לעת ואינה מטמאה את בועלה	[חכמים]										◆
אף מטמאה את בועלה	רבי עקיבא:										◆
ברואה כתם שמתמאה את בועלה.	מודים חכמים לרבי עקיבא:										◊
וניחוש דלמא דם מאכולת הוא											⚡
אותו מקום בדוק הוא אצל מאכולת	רבי זירא:										! ◊
דחוק הוא אצל מאכולת.	איכא דאמרי:										! ◊
מאי בנייהו?											⚡
איכא בנייהו - דאשתכח מאכולת רצופה, להך לישנא דאמר בדוק הוא - הא מעלמא אתאי, להך לישנא דאמר דחוק הוא - אימא שמש רצפה.											! ◊
בדקה בעד הבדוק לה, וטחתו בירכה, ולמחר מצאה עליה דם, אמר רב: טמאה נדה.	אתמר: [רב]										■ ◊
והא חוששת אמרת לן	א"ל רב שימי בר חייא:										⚡
טמאה נדה, וכן מורין בי מדרשא: טמאה נדה.	איתמר נמי, אמר שמואל:										■
בדקה בעד שאינו בדוק לה והניחתו בקופסא, ולמחר מצאה עליו דם, א"ר יוסף: כל ימיו של ר' חייא טימא, ולעת זקנתו טיהר.	אתמר: [רב יוסף]										■ ◊
היכי קאמר: כל ימיו טימא משום נדה, ולעת זקנתו - טיהר משום נדה וטימא משום כתם, או דלמא: כל ימיו טימא משום כתם, ולעת זקנתו טיהר מולא כלום?	איבעיא להו:										^ ◊
בדקה בעד שאינו בדוק לה והניחתו בקופסא, ולמחר מצאה עליו דם, רבי אומר טמאה משום נדה	תא שמע, דתניא: [רבי]										◆ ! ◊
טמאה משום כתם.	רבי חייא:										◆ ! ◊
אי אתה מודה שצריכה כגריס ועוד?	אמר לו ר' חייא:										⚡ !
אבל.	א"ל: [רבי]										! !
אמר לו: א"כ, אף אתה עשיתו כתם.	אמר לו: [רבי חייא]										⚡ !
ובעינן כגריס ועוד - לאפוקי מדם מאכולת, וכיון דנפק לה מדם מאכולת - ודאי מגופה אתא.	רבי סבר:										■ ! ◊
מאי לאו בזקנתו קאי? הא בילדותו - טימא משום נדה שמע מינה.											! ◊
משתבח ליה רבי לרבי ישמעאל ברבי יוסי ברבי חמא בר ביסא דאדם גדול הוא											○ ◊
אמר לו: לכשיבא לידך הביאהו לידי.	[רבי ישמעאל]										○
כי אתא, א"ל: בעי מינאי מילתא	[רבי ישמעאל]										○
בדקה בעד שאינו בדוק לה, והניחתו בקופסא, ולמחר מצאה עליו דם, מהו?	בעא מיניה: [רבי חמא בר ביסא]										^ ◊
אמר לו: כדברי אבא אימא לך, או כדברי רבי אימא לך?	[רבי ישמעאל]										○
א"ל: כדברי רבי אימא לי.	[רבי חמא בר ביסא]										○

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- מעשה-story- O</p>	<p>מימרא-statement- קושיא-challenge- שאלה-question- תירוץ-answer- ראיה-proof-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גדה-כל היד	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
אמר רבי ישמעאל: זהו שאומרים עליו דאדם גדול הוא? היאך מניחין דברי הרב ושומעין דברי התלמיד	[רבי ישמעאל]								ז	ו	
רבי ריש מתיבתא הוא, ושכיחי רבנן קמיה, ומחודדי שמעתתיה.	ור' חמא בר ביסא סבר:								ז	ו	ד
מאי רבי ומאי רבי יוסי?									ז	ו	א
מטמא	רב אדא בר מתנא: תנא רבי:								ז	ו	ד
מטהר.	רבי יוסי:								ז	ו	ד
כשטימא רבי - כר"מ, וכשטיהר רבי יוסי - לעצמו טיהר.	ואמר רבי זירא:								ז	ו	ד
האשה שהיתה עושה צרכיה וראתה דם ר"מ אומר: אם עומדת - טמאה, אם יושבת - טהורה.	דנתיא: [רבי מאיר]								ז	ו	ד
בין כך ובין כך טהורה.	רבי יוסי:								ז	ו	ד
והא א"ר יוסי בר' חנינא כשטימא ר"מ לא טימא אלא משום כתם, ואילו רבי משום נדה קאמך אשי:	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:								ז	ו	ד
כי איתמר ההיא - משום נדה איתמר.	א"ל רב אשי, אגן הכי קאמרינן:								ז	ו	ד
נמצא על שלה אותיות טמאין וכו'.									ז	ו	ד
איזהו שיעור וסת? משל לשמש ועד שעומדין בצד המשקוף ביציאת שמש נכנס עד, הוי: וסת שאמרו - לקניחה, אבל לא לבדיקה.	ת"ר:								ז	ו	ד
נמצא על שלה לאחר זמן וכו'.									ז	ו	ד
וחייבין אשם תלוי.	תנא:								ז	ו	ד
ותנא דידן מ"ט?									ז	ו	ד
בעינן חתיכה משתי חתיכות.									ז	ו	ד
איזהו אחר זמן וכו'.									ז	ו	ד
איזהו אחר זמן? פירש ר' אליעזר ברבי צדוק: כדי שתושיט ידה תחת הכר או תחת הכסת ותטול - עד ותבדוק בו	ורמינתי: [ר' אליעזר ברבי צדוק]								ז	ו	ד
מאי אחר - אחר דאחר	רב הסדא:								ז	ו	ד
נמצא על שלה לאחר זמן טמאין מספק ופטורין מן הקרבן איזהו אחר זמן כדי שתרד מן המטה ותדיח פניה	והא קתני עלה								ז	ו	ד
איזהו אחר זמן? כדי שתושיט ידה לתחת הכר או לתחת הכסת ותטול עד ותבדוק בו, וכדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה - מחלוקת ר"ע וחכמים.	ה"ק:								ז	ו	ד
והא אח"כ קתני									ז	ו	ד
וזהו אח"כ שנחלקו ר"ע וחכמים.	ה"ק:								ז	ו	ד
אידי ואידי חד שיעורא הוא, עד בידה - כדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה, אין עד בידה - כדי שתושיט ידה לתחת הכר או לתחת הכסת ותטול עד ותבדוק בו.	רב אשי:								ז	ו	ד
איזהו אחר זמן? דבר זה שאל רבי אלעזר ברבי צדוק לפני חכמים באושא, ואמר להם: שמא כרבי עקיבא אתם אומרים, שמטמאה את בעולה?	מיתבי: [דבר זה שאל רבי אלעזר ברבי צדוק לפני חכמים באושא, ואמר להם:								ז	ו	ד
לא שמענו.	אמרו לו: [חכמים]								ז	ו	ד
לא שהתה כדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה - תוך זמן הוא זה, וטמאין מספק, ופטורין מקרבן, וחייבין באשם תלוי. שהתה כדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה - אחר הזמן הוא זה. וכן כששהתה מעת לעת ומפקידה לפקידה - בעולה מטמא משום מגע, ואינו מטמא משום בעל.	אמר להם [רבי אלעזר ברבי צדוק], כך פרשו חכמים ביבנה:								ז	ו	ד

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-כל היד	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ג	ב	א
אף מטמא משום בועל.	רבי עקיבא:	■	⚡							◊
בעלה נכנס להיכל ומקטיר קטורת.	רבי יהודה בנו של רבן יוחנן בן זכאי:	■	⚡							◊
בשלמא לרב חסדא - היינו דמטהרי רבנן, אלא לרב אשי - אמאי מטהרי רבנן?			⚡							◊
וכי תימא דאין עד בידה			!							
האי עד בידה ואין עד בידה מיבעי ליה			⚡							
קשיא.			■							◊
בעלה נכנס להיכל ומקטיר קטורת	רבי יהודה בנו של רבן יוחנן בן זכאי:									◊
ותיפוק ליה דהוה נוגע במעת לעת שבגדה										⚡
הוא דאמר כשמאי										!
כל הנשים דיין שעתן.	דאמר: [שמאי]									◊
ותיפוק ליה דהוה בעל קרו										⚡
בשלא גמר ביאתו.										!
ומודים חכמים לרבי עקיבא ברואה כחם.										◊
למפרע, ורבי מאיר היא.	רב:									⚡
מכאן ולהבא, ורבנן היא.	שמואל:									⚡
מכאן ולהבא - פשיטא										⚡
מהו דתימא: הואיל ומעת לעת דרבנן, וכתמים דרבנן, מה מעת לעת - לא מטמאה את בועלה, אף כתמים - לא מטמאה את בועלה, קא משמע לן.										!
ואימא הכי נמן										⚡
התם - אין שור שחוט לפניך, הכא - יש שור שחוט לפניך.										!
למפרע, ורבי מאיר היא.	וכן אמר ריש לקיש:									⚡
מכאן ולהבא, ורבנן היא.	רבי יוחנן:									⚡
כל הנשים בחזקת טהרה לבעליהן.										■
הבאין מן הדרך - נשיהן להן בחזקת טהרה.										■
למה ליה למתני הבאין מן הדרך?										⚡
סד"א: הגי מלי - היכא דאיתיה במתא, דרמיא אנפשה ובדקה, אבל היכא דליתא במתא - דלא רמיא אנפשה - לא, קא משמע לן.										!
והוא שבא ומצאה בתוך ימי עונתה.	ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:									◊
ל"ש אלא שאין לה וסת, אבל יש לה וסת - אסור לשמש.	רב הונא:									◊
כלפי לייא? אדרבה, איפכא מסתברא אין לה וסת - אימא חזאי, יש לה וסת - וסת קביע לה										⚡
ל"ש אלא שלא הגיע שעת וסתה, אבל הגיע שעת וסתה - אסורה	אלא, אי איתמר - הכי איתמר, אמר רב הונא:									◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

נדה-כל היד	מאן דאמר	כ	ט	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
וסתות דאורייתא.	קסבר: [רב הונא]									◊
אפילו הגיע שעת וסתה - נמי מותרת	רבה בר בר חנה:									◊
וסתות דרבנן.	קסבר: [רבה בר בר חנה]									◊
לא שנו אלא שאין לה וסת לימים אלא יש לה וסת לימים ולקפיצות, כיון דבמעשה תליא מילתא - אימא לא קפיץ ולא חזאי, אבל יש לה וסת לימים - אסורה לשמש	רב אשי מתני הכי, אמר רב הונא:									◊
וסתות דאורייתא.	קסבר: [רב הונא]									◊
אפילו יש לה וסת לימים - מותרת	רבה בר בר חנה:									◊
וסתות דרבנן.	קסבר: [רבה בר בר חנה]									◊
אשה שיש לה וסת - בעלה מחשב ימי וסתה ובה עליה.	רב שמואל משמיה דרבי יוחנן:									◊
אמר רבי יוחנן אפילו ילדה דבזיזא למטבלי?	רב שמואל בר ייבא לרבי אבא:									⚡
אטו ודאי ראתה מי אמר רבי יוחנן? אימר דאמר רבי יוחנן - ספק ראתה ספק לא ראתה, ואם תמצא לומר ראתה - אימא טבלה, אבל ודאי ראתה - מי יימר דטבלה? הוה ליה ספק וודאי, ואין ספק מוציא מידי ודאי.	אמר ליה: [רבי אבא]									◊
ולא?										⚡
חבר שמת והניח מגורה מלאה פירות, אפילו הן בני יומן - הרי הן בחזקת מתוקנין.	והתניא:									⚡
והא הכא, ודאי טבל, ספק מעושר ספק אינו מעושר, וקאתי ספק מוציא מידי ודאי										⚡
התם ודאי וודאי הוא - כדרב חנינא חזואה										!
חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן.	דאמר רב חנינא חזואה:									! ◊
ואיבעית אימא: ספק וספק הוא, וכדרבי אושעיא.										!
מערים אדם על תבואתו ומכניסה במוץ שלה, כדי שתהא בהמתו אוכלת ופטורה מן המעשר.	דא"ר אושעיא:									! ◊
ואכתי, אין ספק מוציא מידי ודאי?										⚡
מעשה בשפתחו של מסיק אחד ברימון, שהטילה נפל לבור, ובא כהן והציץ בו לידע אם זכר אם נקבה, ובא מעשה לפני חכמים וטהרוהו, מפני שחולדה וברדלס מצויים שם.	והתניא:									⚡ ◊
והא הכא - דודאי הטילה נפל, ספק גררוהו ספק לא גררוהו, וקאתי ספק מוציא מידי ודאי										⚡
לא תימא הטילה נפל לבור, אלא אימא: כמין נפל.										!
והא לידע אם זכר אם נקבה קתני										⚡
ובא כהן והציץ בו לידע אם נפל הפילה אם רוח הפילה, ואת"ל נפל הפילה - לידע אם זכר אם נקבה.	ה"ק:									! ◊
ואיבעית אימא: כיון דחולדה וברדלס מצויים שם - ודאי גררוהו.										!
וסתות דאורייתא או דרבנן?	בעו מיניה מרב נחמן:									^ ◊
מדאמר הונא חברין משמיה דרב, אשה שיש לה וסת, והגיע שעת וסתה ולא בדקה, ולבסוף ראתה - חוששת לוסתה וחוששת לראייתה	אמר להו: [רב נחמן]									! ◊
אלמא - וסתות דאורייתא.										!
טעמא - דראתה, הא לא ראתה - אין חוששין	איכא דאמרי, הכי קא"ל: [רב נחמן]									! ◊
אלמא - וסתות דרבנן.										!

מקרא-key:	disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■											
נדה-כל היד	מאן דאמר	מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אשה שיש לה וסת, והגיע שעת וסתה ולא בדקה, ולבסוף בדקה, אמר רב: בדקה ומצאת טמאה - טמאה, טהורה - טהורה.	איתמר: [רב]											◆	◇
אפילו בדקה ומצאת טהורה - נמי טמאה, מפני שאורח בזמנו בא.	שמואל:											◆	◇
לימא בוסתות קמילגי,												ז	◇
דאורייתא	דמ"ס: [שמואל]											◆	■
דרבנן.	ומ"ס: [רב]											◆	■
דכ"ע - וסתות דאורייתא, כאן - שבדקה עצמה כשיעור וסת, כאן - שלא בדקה עצמה כשיעור וסת.	רבי זירא:											!	◇
בוסתות גופיהו קמילגי	ר"נ בר יצחק:											!	◇
וסתות דאורייתא	דמ"ס: [שמואל]											◆	!
וסתות דרבנן.	ומ"ס: [רב]											◆	!
כתנאי:	רב ששת:												◇
טמאה נדה	רבי אליעזר:											◆	■
תבדק.	רבי יהושע:											◆	■
והני תנאי כי הני תנאי													◇
טמאה נדה	דנאי, רבי מאיר:											◆	■
תבדק.	חכמים:											◆	■
אף אנן נמי תנינא	אביי:												■
אם היתה במחבא, והגיע שעת וסתה ולא בדקה - טהורה, שחרדה מסלקת את הדמים.	דתנן, רבי מאיר:											■	■
טעמא - דאיכא חרדה, הא ליכא חרדה - טמאה												■	■
אלמא - וסתות דאורייתא.													◇
לימא הני תנאי בהא נמי פליגי												ז	◇
הרואה דם מחמת מכה - אפילו בתוך ימי נדתה טהורה - דברי רשב"ג	דנאי: [רשב"ג]											■	ז
אם יש לה וסת - חוששת לוסתה.	רבי:											■	ז
מאי לאו, בהא קמילגי												ז	
וסתות דאורייתא	דמר סבר: [רבי]											■	◆
וסתות דרבנן	ומר סבר: [רשב"ג]											■	◆
לא, דכ"ע - וסתות דרבנן, והכא - במקור מקומו טמא קמילגי	רבינא:											!	◇
אשה - טהורה, ודם טמא - דקאתי דרך מקור	רשב"ג סבר:											■	!
אי חיישת לוסת - אשה נמי טמאה, ואי לא חיישת לוסת - מקור מקומו טהור הוא.	ואמר ליה רבי:											■	!
צריכה ב' עדים על כל תשמיש ותשמיש, או תשמש לאור הנר.	בית שמאי:												◆

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דיה בשני עדים כל הלילה.	בית הלל:									◆	
אע"פ שאמרו המשמש מטנו לאור הנר - הרי זה מגונה, בש"א: צריכה שני עדים על כל תשמיש. או תשמש לאור הנר.	ת"ר: [בית שמאי]									◆	◆
דיה בשני עדים כל הלילה.	בית הלל:									◆	◆
לדבריהם, ליחוש שמא תראה טיפת דם כחרדל בביאה ראשונה, ותחפנה שכבת זרע בביאה שניה	תניא, אמרו להם ב"ש לב"ה:									⚡	
אף לדבריהם - ליחוש עד שהרוק בתוך הפה שמא נימוק והולך לן	א"ל ב"ה:									⚡	◆
לפי שאינו דומה נימוק פעם אחת לנימוק שתי פעמים.	אמרו להם: [בית שמאי]									!	◆
רואה אני את דברי ב"ש.	תניא, א"ר יהושע:									■	◆
אמרו לו תלמידיו: רבי, כמה הארכת עלינו										○	■
אמר להם: מוטב שאאריך עליכם בעוה"ז, כדי שיאריכו ימיכם לעוה"ב.	[רבי יהושע]									○	◆
מדברי כולם נלמד - בעל נפש לא יבעול וישנה.	רבי זירא:									◆	◆
בועל וישנה, כי תניא ההיא - לטהרות.	רבא:									◆	◆
בד"א - לטהרות, אבל לבעלה - מותרת. ובד"א - שהניחה בחזקת טהרה, אבל הניחה בחזקת טמאה - לעולם היא בחזקתה עד שתאמר לו טהורה אני.	תניא נמי הכי:									■	
ר אבא א"ר חייא בר אשי אמר רב: בדקה בעד ואבד - אסורה לשמש עד שתבדוק.	ר אבא א"ר חייא בר אשי אמר רב:										■
אילו איתא - מי לא משמשה ואע"ג דלא ידעה? השתא נמי - תשמש	מתקף לה ר' אילא:									⚡	
זו - מוכיחה קיים, וזו - אין מוכיחה קיים.	א"ל רבא:									!	◆
אסור לאדם שישמש מטתו ביום. מאי קרא? שנאמר (איוב ג'): יאבד יום אולד בו והלילה אמר הורה גבר, לילה ניתן להריון, ויום לא ניתן להריון.	רבי יוחנן:										■
מהכא: (משלי י"ט) בווה דרכי ימות.	ריש לקיש:										■
ור"ל, האי קרא דר' יוחנן מאי דריש ביה?											⚡
מבעי ליה לכדדריש רבי חנינא בר פפא	[ריש לקיש]									!	◆
אותו מלאך הממונה על ההריון לילה שמו, ונטל טפה ומעמידה לפני הקב"ה, ואומר לפניו: רבש"ע, טפה זו מה תהא עליה? גבור או הלש, חכם או טיפש, עשיר או עני? ואילו רשע או צדיק - לא קאמר, כדר' חנינא	דדריש ר' חנינא בר פפא:									!	◆
הכל בידי שמים - חוץ מיראת שמים, שנאמר (דברים י') ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה וגו'.	דא"ר חנינא:									■	!
ור' יוחנן										⚡	
א"כ נכתוב קרא גבר הורה, מאי הורה גבר? לילה ניתן להריון, ויום לא ניתן להריון.	[רבי יוחנן]									!	◆
ור' יוחנן, האי קרא דר"ל מאי דריש ביה?											⚡
מבעי לי לכדכתיב בספר בן סירא: שלשה שנאתי וארבעה לא אהבתי, שר הנרגל בבית המשתאות	[רבי יוחנן]									■	!
שר הנרגן	ואמרי לה:									■	!
והמושיב שבת במרומי קרת, והאוחז באמה ומשתין מים, והנכנס לבית חברו פתאום.										■	!
ואפילו לביתו.	רבי יוחנן:									■	◆

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

גדה-כל היד	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א
ארבעה דברים הקב"ה שונאן ואני איני אוהבן הנכנס לביתו פתאום, ואצ"ל - לבית חבירו, והאוחז באמה ומשתין מים, ומשתין מים ערום לפני מטתו, והמשמש מטתו בפני כל חי.	רבי שמעון בן יוחאי:											◊
ואפ"ל לפני עכברים?	רב יהודה לשמואל:											◊
שיננא, לא, אלא כגון של בית פלוני - שמשמשין מטותיהן בפני עבדיהם ושפחותיהם.	א"ל: [שמואל]											◊
ואינהו מאי דרוש?												◊
(בראשית כב) שבו לכם פה עם החמור - עם הדומה לחמור.												◊
רבה בר רב הונא מקרקש זגי דכילתא	[רבה בר רב הונא]											◊
אביי באלי דידבי	[אביי]											◊
רבא באלי פרוחי.	[רבא]											◊
ה' דברים הן שהעושה אותן מתחייב בנפשו ודמו בראשו: האוכל שום קלוף, ובצל קלוף, וביצה קלופה, והשותה משקין מוזגין שעבר עליהן הלילה, והלן בבית הקברות, והנוטל צפרניו וזורקן לרה"ר, והמקיז דם ומשמש מטתו.	רבי שמעון בן יוחאי:											◊
האוכל שום קלוף כו'.												◊
ואע"ג דמנחי בסילתא ומצירי וחתמי - רוח רעה שורה עליהן. ולא אמרן אלא דלא שיר בהן עיקרן או קליפתן, אבל שיר בהן עיקרן או קליפתן - לית לן בה.												◊
והשותה משקין מוזגין שעבר עליהן הלילה.												◊
והוא שלנו בכלי מתכות.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
וכלי נתר ככלי מתכות דמו.	רב פפא:											◊
והוא שלנו בכלי מתכות, וכלי נתר ככלי מתכות דמו.	וכן אמר רבי יוחנן:											◊
והלן בבית הקברות:												◊
כדי שתשרה עליו רוח טומאה - זימנין דמסכנין ליה.												◊
והנוטל צפרניו וזורקן לרשות הרבים.												◊
מפני שאשה מעוברת עוברת עליהן ומפלת.												◊
ולא אמרן אלא דשקיל בגנוסטרי, ולא אמרן אלא דשקיל דידיה ודכרעה, ולא אמרן אלא דלא גז מידי בתרייהו, אבל גז מידי בתרייהו - לית לן בה.												◊
ולא היא, לכולה מילתא חיישין.												◊
ג' דברים נאמרו בצפרנים שורפן - חסיד, קוברן - צדיק, זורקן - רשע.	ת"ר:											◊
והמקיז דם ומשמש מטתו.												◊
מקיז דם ומשמש מטתו - הויין לו בנים ויתקון, הקיזו שניהם ושמשו - הויין לו בנים בעלי ראתן.	דאמר מר:											◊
ולא אמרן אלא דלא טעים מידי, אבל טעים מידי - לית לן בה.	רב:											◊
אסור לו לאדם שימש מטתו - ביום, שנאמר (ויקרא י"ט) ואהבת לרעך כמוך.	רב חסדא:											◊
מאי משמע?												◊
שמא יראה בה דבר מגונה ותתנגה עליו.	אביי:											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

נדה-כל היד	מאן דאמר	מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ישראל קדושים הם ואין משמשין מטותיהן ביום	רב הונא:											◊
ואם היה בית אפל - מותר, ות"ח - מאפיל בכסותו ומשמש.	רבא:											◊
או תשמש לאור הנר	תנן:											◊
אימא: תבדוק לאור הנר.												◊
אע"פ שאמרו המשמש מטתו לאור הנר הרי זה מגונה	ת"ש:											◊
אימא: תבדוק מטתו לאור הנר הרי זה מגונה.												◊
ושל בית מונבז המלך היו עושיני ג' דברים ומזכירין אותן לשבח היו משמשין מטותיהם ביום, ובדוקין מטותיהם במילא פרהבא, ונהגין טומאה וטהרה בשלגים.	תא שמע:											◊
קתני מיהא משמשין מטותיהן ביום												◊
אימא: בודקין מטותיהם ביום.												◊
הכי נמי מסתברא, דאי ס"ד משמשין - מזכירין אותן לשבח?												◊
אין ה"נ - דאגב דאיכא אונס שינה מגניא באפיה.												◊
ובדוקין מטותיהן במילא פרהבא												◊
מסייע ליה לשמואל												◊
אין בודקין את המטה אלא בפקולין, או בצמר נקי ורך.	דאמר שמואל:											◊
היינו דכי הואי התם בערבי שבתות הוו אמרי מאן בעי פקולי בנהמא ולא ידענא מאי קאמרי.	רב:											◊
הני שחקי דכיתנא מעלי לבדיקה.	רבא:											◊
אין בודקין את המטה לא בעד אדום, ולא בעד שחור, ולא בפשתן, אלא בפקולין או בצמר נקי ורך	איני, והא תנא דבי מנשה:											◊
לא קשיא, הא - בכיתנא, הא - במאני דכיתנא.												◊
ואיבעית אימא: הא והא במאני דכיתנא, הא - בחדתי, הא - בשחקי.												◊
נהגין טומאה וטהרה בשלגין.												◊
שלג אינו לא אוכל ולא משקה, חישב עליו לאכילה - אינו מטמא טומאת אוכלין, למשקה - מטמא טומאת משקין.	תנן התם:											◊
נטמא מקצתו - לא נטמא כולו, נטהר מקצתו - נטהר כולו.												◊
הא גופא קשיא, אמרת נטמא מקצתו - לא נטמא כולו, והדר תני נטהר מקצתו - נטהר כולו, למימרא דנטמא כולן												◊
כגון שהעבירו על אור תנור, דהתורה העידה על כלי חרס אפילו מלא חרדל.	אביי:											◊
משל משלו חכמים באשה: החדר והפרוודור והעלייה דם החדר - טמא, דם העלייה - טהור, נמצא בפרוודור - ספקו טמא, לפי שחזקתו מן המקור.												מ
רמי בר שמואל ורב יצחק בריה דרב יהודה תנו נדה בי רב הונא. אשכחינהו רבה בר רב הונא דיתבי וקאמרי:												◊
אתא ואמר ליה לאבוה: [רבה בר רב הונא]												◊

Talmud Navigator

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

נדה-כל היד	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר										
מין הלול ולפנים - ודאי טמא, מן הלול ולחוץ - ספקו טמא.	א"ל[רב הונא], אנה הכי קאמינא:										
מאי שנא מן הלול ולחוץ דספקו טמא - דדלמא שחתה, ומחדר אתא מן הלול ולפנים נמי, אימא אודקרה - ומעלייה אתא	אביי:										
אי בתר חששא אולת - אידי ואידי ספק הוא, ואי בתר חזקה אולת - מן הלול ולפנים - ודאי טמא, מן הלול ולחוץ - ודאי טהור.	אלא אמר אביי:										
דם הנמצא בפרוודור - חייבין עליו על ביאת מקדש, ושורפין עליו את התרומה.	תני רבי חייא:										
אין חייבין עליו על ביאת מקדש, ואין שורפין עליו את התרומה.	רב קטינא:										
להך לישנא דאמר אביי אי בתר חששא אולת - מסייע ליה לרב קטינא ופליגא דרבי חייא, להך לישנא דאמרת אי בתר חזקה אולת - מסייע ליה לרבי חייא ופליגא דרב קטינא.											
לרב הונא - לא פליגי, כאן - מן הלול ולפנים, כאן - מן הלול ולחוץ.											
אלא לרמי בר שמואל ולרב יצחק בריה דרב יהודה, דאמרי מן הלול ולחוץ - ספקו טהור, מן הלול ולפנים - ספקו טמא הני במאי מתוקמא - מן הלול ולפנים, לימא פליגא דרבי חייא											
לא קשיא, כאן - כשנמצא בקרקע פרוודור, וכאן - שנמצא בגג פרוודור.											